

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201360
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119201360.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX, G., o zaplatenie 1.026,55 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 27Csp/18/2019-21 dňa 26.3.2019. zo
- II. Súd konanie zastavuje v časti istiny 11,13 € s úrokom z omeškania 5% ročne sumy 11,13 € od 03.05.2016 do zaplatenia. zo
- III. Súd žalobu zamietá.
- IV. Žalovanej sa voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 19.02.2019 domáhal zaplatenia sumy 1.026,55 € a úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne z istiny od 03.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradenej pôžičky. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej bola poskytnutá pôžička jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding a.s. vo výške 1.200,- €, z ktorej zaplatila sumu 655,42 €. Podľa Zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60. mesačných splátkach po 34,86 € a to až do celkovej sumy 2.091,60 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 27.02.2016 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočnej lehote tak potom dňa 19.04.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 27.04.2016.

2. Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

3. Súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu a vydal platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej, preto ho súd v zmysle § 266 ods. 3 CSP zrušil.

4. Pred prvým pojednávaním dňa 16.10.2019 žalobca doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny 11,13 € s príslušenstvom bez uvedenia dôvodu.

5. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu čiastočne späť pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil tak, ako je uvedené v II. výroku rozsudku.

7. Žalovanej bola doručená žaloba s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach a bol vyzvaný na vyjadrenie k žalobe v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). K žalobe sa nevyjadřila.

8. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa ospravedlnil a v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť neospravedlnila. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 01.07.2014 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.200,- €, ktorú sa zaviazala žalovaná zaplatiť v 60. mesačných splátkach vo výške 34,87 € splatných 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 20.08.2014, termín splatnosti bol dohodnutý 7/2019. Úrok bol 27,44%, RPMN 27,45%, priemerná RPMN 49,67%, celkové náklady spotrebiteľa 892,20 € a celková čiastka 2.092,20 €.

10. Z priloženého Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná zaplatila 655,42 €, zaplatila prvých 16 splátok po 34,87, poslednú splatnú dňa 20.11.2015 zaplatila 01.12.2015. Žalobca dňa 27.02.2016 vyzval žalovanú na zaplatenie všetkých dlžných splátok vo výške 104,42 € (3 splátky) a upozornil na možnosť zosplatenia. Výzvu žalovaná prevzala dňa 09.03.2016, nezaplatila žiadnu čiastku. Podľa prehľadu splátok a úhrad bol dlh zosplatený ku dňu 19.04.2016. Právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 27.04.2016 a vyzval na zaplatenie sumy 1.113,76 €. Následne žalovaná zaplatila v 97,50 € v 6 splátkach, naposledy 10,- € dňa 14.05.2018.

11. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávky. Súd pripustil zmenu žalobcu uznesením zo dňa 29.07.2019.

12. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení platnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 122 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

13. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali.

14. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke tak, ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu v zmysle ustanovení obchodného zákonníka, občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred veriteľom, ktorej obsah nemal spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom *lex specialis* a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

15. Nakoľko žaloba bola podaná sa súd za účinnosti § 54a OZ (účinného od 5.12.2018) súd sa musel *ex offo* zaoberať možným premlčaním pohľadávky. Pred nadobudnutím účinnosti tejto novely dochádzalo v praxi k prípadom, keď si veriteľ uplatnil už premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na súde, pričom ak dlžník premlčanie nenamietal, súd veriteľovi pohľadávku priznal. Po nadobudnutí účinnosti novely, ktorou bolo doplnené ustanovenie § 54a (od 5.12.2018) už nie je možné vymáhať, t. j. uplatniť si na súde premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. v rozhodcovskom konaní alebo vymáhať v exekučnom konaní. Zároveň sa táto úprava z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti, vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na nároky uplatnené nielen dodávateľom ale i spotrebiteľom. Súd z týchto dôvodov skúmal, či uplatnený nárok, resp. jeho časť, nie je premlčaný.

16. V danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v dohodnutých termínoch vždy k 20. dňu v mesiaci. Dlžník bol v omeškaní od splátky splatnej dňa 20.12.2015, veriteľ vyzval dlžníka na doplatenie dlžných splátok dňa 27.2.2016, následne úver dňa 19.6.2016 zosplatnil.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 OZ, a teda k zosplatneniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo medzi zmluvnými stranami právo veriteľa podľa § 565 OZ dohodnuté v článku 12.2 zmluvy. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje OZ v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.04.2016 (čo nebolo sporné a vyplýva to aj z Prehľadu splátok a úhrad) a zosplatnenie následne oznámil žalovanej dňa 27.04.2016. Pokiaľ z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 OZ nie je možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. K zosplatneniu dňa 19.04.2016 mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2015 (do omeškania sa žalovaný dostal 21.12.2015 a lehota 3 mesiacov uplynula 21.03.2016 a splatnosť nasledujúcej splátky bola 20.04.2016).

20. Ak teda právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2015, začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky a uplynula dňa 20.12.2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 19.02.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby zosplatnených splátok, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne v obdobných veciach, napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.04.2016, v rozsudku sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018, v rozsudku sp. zn. 6Co/218/2018 z 26.03.2019, v rozsudku sp. zn. 19Co/1/2017 z 18.01.2018, v rozsudku sp. zn. 4Co/42/2019 z 16.04.2019, v rozsudku sp. zn. 16Co/51/2018 zo dňa 23.07.2019, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 17Co/283/2018 z 31.7.2019, v rozsudku sp. zn. 12Co 169/2018 z 24.5.2019, v rozsudku sp. zn. 17Co/128/2018 z 22.5.2019, v rozsudku sp. zn. 17Co 323/18 zo dňa 14.08.2019, v rozsudku sp. zn. 13Co/133/2019 zo dňa 26.07.2019.

22. Podľa § 255 ods. 1 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP s použitím § 256 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Plne úspešnej žalovanej, ktorej vznikol nárok na náhradu trov konania aj v časti zastavenia konania, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.